

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1479. usque ad annum 1494

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118340

§. 86. D. Bonaventura in censum Sanctorum relatus

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66444](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66444)

Sæcul. XV. **A.C. 1482.** **Comminæi** editione recensentur, earum que prima die decima tertia Octobris hoc anno, altera tertia Decembris, tertia denique die decima octava Julii anni sequenti scripta est: cum vero Romæ Canonisationis acta instruerentur, interea Rex e vivis excessit, totumque negotium suspensum hæsit.

§. LXXXVI.

S. Bonaventura in censum Sanctorum relatus.

Sixtus IV. dimissa hac Canonisatione Sanctum Bonaventuram Cardinale Albanum Episcopum, & Ordinis S. Francisci Ministrum generalem in Sanctorum catalogum ritu solemniter retulit. Hic in Etruria Balneoregii exiguo ditionis Pontificiæ oppido honestis, probisque parentibus Joanne Fidanza, & Ritella natus, Anno Domini millesimo ducentesimo vigesimo primo mundum ingressus est; ac in sacro fonte juxta Patris sui nomen Joannes vocabatur. Quartum ætatis suæ annum vix attigerat, cum jam gravi admodum morbo correptus de vita periclitaretur; hinc ejus Mater de Filii sui salute plurimum anxiosa, ad solius Dei opem confugerat, ac S. Francisci, qui tum adhuc in vivis agebat, suffragium precesque devote implorabat, & hunc

Baillet. vit.

Sanct. tom. 2.

n. fol. 224.

Bullar. tom.

1. Sixt. IV.

Const. 21.

lium suum, si sanitatem recuperaret, illius Sacul. XV.
Religioni, sacroque Ordini devovebat. A.C. 1482.

Exaudita est pia Mater, & puer præter omnem Medicorum spem pristinae reddebatur sanitati. Ab eo tempore ob impetratam hanc felicitatem, *Bonaventura* nominabatur, idemque nomen semper retinebat. Postea anno millesimo ducentesimo quadragesimo tertio institutum S. Francisci profitebatur, anno autem Domini millesimo ducentesimo quinquagesimo Parisiis Philosophiam & Theologiam publice tradebat, sexto denique post anno, quamvis absens, & non nisi tricesimum quintum ætatis annum ingressus esset, Generalis Magister Ordinis sui renunciabatur, ubi Anno supra millesimum ducentesimo sexagesimo lapsam instituti sui disciplinam ad pristinum fervorem revocavit. Anno millesimo ducentesimo septuagesimo tertio a Gregorio X. summo Pontifice Cardinalium collegio adscriptus, anno sequenti Lugduno redux, ubi Concilio ejusdem Pontificis jussu in dicta urbe celebrato interfuit, die septima Martii animam Deo reddidit.

Postquam vero testimonia de vitæ sanctitate ac miraculorum gloria rite discussa, atque approbata fuerant, ceteraque omnia de more solemnia debite adhibita, tandem Bonaventura a Sixto IV. Pontifice, qui olim ejusdem instituti a-

ſæcul. XV. A.C. 1482. Iunius erat, die Sabbati vigesima non
 Aprilis (*) infra Octavam Paschatis An
 no Domini millesimo quadringentesimo
 octogesimo secundo Sanctorum numerus
 adscriptus est. Idem Pontifex huius
 Sancti festivitatem non solum in Conventibus
 S. Francisci ab utriusque sexus Religio-
 sis, sed etiam in universa Ecclesia
 publice celebrari permittit, simulque di-
 vinum officium de Doctoribus Ecclesie de-
 ci solitum sub ritu festi duplicis perfor-
 jussit. Corpus ejus post mortem ad Ec-
 clesiam FF. Minorum delatum, Lugdunum
 sepeliebatur: cum autem Anno Salu-
 millesimo quadringentesimo trigesimo
 quarto ad templum a FF. Minoribus re-
 cens ædificatum transferretur, apertum
 ius monumento caput illius penitus in-
 tegrum repertum est, reliqua corporis
 parte in cineres redacta. Inde etiam
 quoddam ex brachio Balneoregium
 natale hujus Sancti solum, aliud ven-
 Venetias ad sanctimonialia ejusdem
 Ordinis delatum est. Porro Calvinista
 ubi Anno millesimo quingentesimo sex-
 gesimo secundo Lugdunensem urbem
 occupabant, subrepta argentea capite
 Dni

(*) Canonizationis Bulla data legitur die
 octavo Calendas Maji seu 14. Aprilis
 die; unde Paggius ad hunc annum 1482. n. 80.
 Continuatorem nostrum corrigendum censet.

Divi ossa comburebant, ac cineres in A-
 rarim flumen sacrilege projiciebant; ni-
 hilominus caput ejus integrum servatum
 est, & forte ex illo decerpta est maxilla
 inferior omnibus ferme dentibus instru-
 cta, quæ hodie Fontebellaquei in con-
 ventu Mathurinatorum unacum imagine
 hujus Sancti in quadam crySTALLINA theca
 religiose asservatur.

æcul. XV.
 A.C. 1482.

§. LXXXVII.

*Initia belli Granatenses inter &
 Mauros.*

Hoc item anno bellum a Granatensibus
 adversus Mauros inchoatum fuisse
 videtur. Equidem Ferdinandus & Isa-
 bella mox ad occupandum hoc regnum
 animum adjiciebant: verum a tempore,
 quo Maurorum imperium solo Granatæ
 regno constabat, nemo Regum alius po-
 tentia clarior erat, quam Albohacenus,
 qui ex stirpe Almaharorum progenitus
 hujus nominis undevicesimus erat. Sub
 primis Regni sui auspiciis placidissima
 fruebatur tranquillitate, quæ ab induciis
 inter Christianos Principes ac Præde-
 cessores suos nascebatur; hanc ipsam
 vero pacem ipse brevi turbare cæpit:
 ad id eum intempestiva imperii sui fi-
 nes protendendi cupido, necnon perop-
 portuna incitabat occasio, quam ei bel-

*Mariano
 lib. 25.*